

de er i Overensstemmelse med de Ønsker, der fra Administrationens Side kan være paa disse Omraader. Men for dog i nogen Grad at imødekomme det Ønske, Administrationen nærer om at føre et Tilsyn med, at der ved disse Auktioner kun bliver købt og solgt af Medlemmer, og at de i øvrigt afholdes efter de i Loven foreskrevne Regler, har Mindretallet foreslaaet, at Foreningerne skal være forpligtede til at underrette Stedets Politimester om, hvornaar og hvor hvert enkelt Bortsalg eller hver enkelt Auktion skal afholdes, saa at Stedets Politimester er underrettet i god Tid og, hvis han finder det formaalstjenligt, kan sende sin Sognefoged, i den paagældende Kommune, eller sin Herredsbetjent hen for at overvære Bortsalget og kontrolere, at det gaar til i Overensstemmelse med Lovens Regler. Men at man skulde ulejlige Stedets Overøvrighed med at køre rundt og se paa de Steder, hvor Bortsalget eller Auktionen ønskes afholdt, synes jeg er ganske utidssvarende. Jeg mener, at vi virkelig her inde fra Lovgivningsmagts Side bør stille os saaledes til de Auktioner, som disse Foreninger, der efterhaanden faar stærkere og stærkere Rod i Befolkningen, Landbrugsforeninger og Husmandsforeninger, afholder under deres eget Ansvar og Tilsyn, at vi i nogen Grad kan overlade til dem selv at bestemme, paa hvilke Steder de vil afholde dem.

Jeg vil gerne til Forsvar for dette Punkt fremføre en anden Betragtning, som jeg har nævnt et Par Gange, nemlig den, at der rundt i Foreningerne har gjort sig det Hensyn gældende, at man netop ved at holde disse Auktioner under Foreningernes Ledelse i nogen Grad kunde sikre sig, at Smitten blandt vore Husdyr spredtes saa lidt som muligt. Men hvis det kræves, at disse Auktioner skal holdes paa offentlige Pladser, er det ganske umuligt at forhindre, at der til disse Pladser kan føres Dyr, der medbringer Smitte, som endnu ikke kan konstateres, og at der derigennem kan tilføres Egnens Kreaturbestand en Smitte, som Landbruget ellers og med Statens Hjælp gør alt, hvad det kan, for at hindre. Mindretallet støtter sig ydermere i denne Opfattelse paa en Skrivelse, der blev berørt af den ærede Ordfører før fra det veterinære Sundhedsraad. Ganske uopfordret har dette tilstillet Udvalget en Skrivelse med Henstilling om, at Udvalget vilde have sin Opmærksomhed henvendt paa, at der ved Loven om disse Auktioner maatte blive taget tilbørligt Hensyn til, at der ved Afholdelsen af saadanne Auktioner

let kan optræde Fare for Smitte, og at Udvalget derfor vil gøre, hvad det kan, for at fjerne denne Fare. I det Tilfælde, at man faar Lovforslaget formet paa en saadan Maade, at de enkelte Foreninger selv afgør, enten de vil afholde deres Auktioner paa bestemte offentlige Steder eller paa de Steder, hvor Dyrene gennem Uger, Maaneder eller Aar har staaet, er vokset op og opdrættede uden at komme i Berøring med fremmede Dyr, saaledes at der gives Foreningerne Tilladelse til at afholde Auktioner og sælge disse Dyr paa de Steder, hvor de staa, og hvor man gennem betryggende Dyrlægeattester kan faa konstateret, at der netop der ingen Fare er for Spredning af Smitten, saa vil jeg paa det indstændigste henstille til det høje Ting at vedtage dette. Jeg vil paa det indstændigste med al den Varme, det er mig muligt, lægge det høje Ting paa Sinde at følge Mindretallet med Hensyn til dette Ændringsforslag.

Der er dernæst af det samme Mindretal foreslaaet et Ændringsforslag, som har faaet Nr. 5, og som lyder paa, at der til denne § 3 føjes en Bestemmelse om, at „Foreninger, der ikke ønsker Udpantningsret, er fritagne for Afgift til Statskassen“. Jeg nævnede før, at der ude omkring i Landbo- og Husmandsforeningerne gør sig den Opfattelse gældende, at disse Foreningers Bortsalg ved Auktioner tidligere med Rette har været afgiftsfrit. Nu indfører vi ved en Lejlighedslov, en foreløbig Lov en Bestemmelse om, at disse Foreninger er skattepligtige til Staten. Det finder jeg uheldigt, saa meget mere som man ikke faar andet derfor end Udpantningsretten, som den højtærede Justitsminister sagde ved Sagens første Behandling her i Tinget. Hvis Foreningerne ønsker denne Udpantningsret, vil Mindretallet gerne gaa med til, at de saa skal betale en Afgift til Statskassen, men i det Øjeblik de ikke ønsker denne Udpantningsret, er det Mindretallets Opfattelse — og det mener vi ogsaa at faa bestyrket i den højtærede Justitsministers Udtalelser ved første Behandling —, at disse Foreninger ogsaa bør være fri for denne Afgift.

Et andet Mindretal, som bestaar af det ærede 4de kongevalgte Medlem (Nygart) og undertegnede, mener, at det ogsaa er uberettiget at fordrø, at man foruden at betale Afgift af, hvad der sælges ved Auktionerne, ogsaa skal betale en Afgift af 1 pCt. til Statskassen af de øvrige af Auktionen flydende Omkostninger. Det, mener vi, er ret uhensigtsmæssigt, og vi